

Poradenská kazuistika

Rodiče ve věku 35 až 45 let a tři děti ve věku 3, 12 a 14 let (nejmladší chlapec a dvě starší dívky)

Jako první s poradnou navazuje kontakt klientka. Byla zoufalá, hledala, kdo by pomohl a poradnu jí doporučila kamarádka. Přichází za situace, kdy objevila nevěru na straně manžela. Je v šoku, nic takového nečekala, ani neměla žádné signály. Zjistila to vlastně náhodou, když manžel nechal doma telefon a zvonil mu. Objevila tam SMS konverzaci. Z té zjistila, že vztah s milenkou už nějakou dobu trvá, jedná se o kolegyni z práce. V té chvíli vůbec nevěděla, co má dělat. Zavolala nejlepší kamarádce. Ta jí měla poradit, že nejlepší cesta je manžela konfrontovat. Měla strach, když ale večer přišel domů, věděla, že pokud to neotevře, nedokáže s ním vůbec fungovat. Manžel nejprve zapíral, později ale nevěru přiznal. Jakékoliv delší diskuzi i řešení situace se ale od té doby vyhýbá. Klientka pohrozila rozvodem, pokud vše nepůjdou tedy řešit za pomoci nějakého odborníka. Sama za sebe by nejraději z manželství odešla, hodně se jí to dotklo. Nechce ale ničit rodinu kvůli dětem.

Na individuální sezení do poradny přichází klient. Popisuje situaci ze svého pohledu. V manželství jim to nefunguje už dlouho. Třetí dítě ani nechtěli, přišlo nečekaně. Oba se ale se situací vyrovnali a těšili se. Radost z jeho pohledu ale byla jen krátká. Manželka se ještě více upnula na děti, nemají si už vůbec co říct. Sám sebe vnímá v rodině pouze jako zdroj peněz, nic víc. Kolegyně, se kterou pracuje, si párkrát všimla, že se mu nechce domů. Zpočátku o nic nešlo, prostě jen zůstali v práci déle a povídali si. Našel u ní pochopení. Pak spolu šli párkrát na kafe. Nečekal, že to přeroste v něco intenzivnějšího. Vymklo se jim to ale z rukou. Když se nevidí v práci, aspoň si píšou. Když spolu nejsou v delším kontaktu, chybí mu. Manželce nechtěl ublížit, proto o tom nemluvil. Když ale našla v telefonu SMS konverzaci, musel s pravdou ven. Vlastně se mu ulevilo. Jak ale situaci vyřešit, netuší. Nevyzná se sám v sobě, s manželkou o tom mluvit nedokáže, má výčitky. Hovoříme o tom, co by mu pomohlo. Neví, ale je ochotný zkusit sezení ve třech, dát tomu šanci. Asi nemá co ztratit.

Následně přicházejí klienti na společné setkání. Oba působí zaraženě. Seznamuji je s prostorem, pravidly, krátce jim vyprávím o svých zkušenostech. Oceňuji za to, že našli odvahu a sílu přijít. Ptám se na to, co by jim pomohlo zde otevřeně povídat. Klient říká, že to, aby mu manželka věřila a dala mu šanci, neobviňovala ho. Klientka to komentuje, že je těžké věřit někomu, kdo ji podvádí. Znovu oceňuji, že i s takovým pocitem byla ochotná přijít. Potvrzuje, záleží jí na rodině, nechce, aby se dětem rozpadla. Vybízím oba, aby mi něco o své rodině a dětech pověděli. Napětí se v tu chvíli trochu rozpouští, ukazuje se, že oba dva děti milují, jsou schopni o nich dlouze mluvit. Klient v té souvislosti mluví o smutku. Starší dcery s ním příliš nekomunikují, svěřují se jen manželce. Má pocit, že jim leckdy vůbec nerozumí. Přitom by jim byl tak rád nablízku. Neshodnou se ani ve výchově. Dle klienta je manželka ve výchově příliš měkká. Dcery jsou za něj poměrně rozmazlené a on do výchovy vůbec nemůže zasahovat, stejně rozmazlený už začíná být i syn. Vždy, když chtěl být přísnější, manželka děti před ním „chránila“ a skončilo to hádkou. Rezignoval, o výchovu se přestal zajímat a

přenechal rodičovské kompetence manželce. Přiznává, že to asi mohlo působit, že se situace zklidnila, ustaly hádky i větší problémy. To ale jen proto, že spolu skoro přestali komunikovat. Klientka je překvapená. Potvrzuje, že s dcerami teď víc komunikuje ona, ale brala to tak, že jsou si blíží v „ženských věcech“, které teď dcery rozebírají. A co se výchovy týká, uvědomuje si, že je asi mírnější než manžel. Má takovou povahu, nerada křičí a nedělá jí dobře, když křičí někdo jiný. Zažila to doma od nevlastního otce a nechce, aby to zažívaly její děti. Proto se snaží řešit vše klidnou domluvou, většinou to funguje. Ví, že jsou v tomto směru s manželem jinak nastavení, proto jí vyhovovalo, když nechal víc výchovu na ní, aby se nehádali. Měla ale pocit, že to tak vyhovuje oběma, že on se nemusí rozčilovat s dětmi a může mít svůj klid. Konzultaci končíme s tím, že oba klienti vnímají jako přínosný prostor, kde můžou druhému sdílet a ujasňovat, jak věci a situace vnímají a jaké mají názory, emoce, potřeby a přání.

I v dalších setkáních se objevuje řada domněnek, předpokladů, které si navzájem vyvracejí nebo upřesňují. Otevíráme konečně i téma nevěry a toho, jak se kdo v manželství cítí a co potřebuje. V průběhu dalších pěti sezení si klienti ujasňují, že rodina je pro ně prioritou. Klient je ochotný se s milenkou rozejít, později hovoříme i o případné změně práce a všem, co s tím souvisí. Velkým tématem jsou vzájemná očekávání, ale i nevyslovená přání a potřeby na obou stranách. Situace v rodině se stabilizuje, klienti nicméně chtějí i nadále docházet s tím, že stále ještě není mezi nimi obnovena důvěra natolik, aby se obešli bez podpory a pomoci.